

Sygn. akt I ACa 818/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Bożena Oworuszko (spr.)
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga
Sędzia:	SA Walentyna Łukomska-Drzymała
Protokolant	sekr. sądowy Maciej Mazuryk

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2013 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa P. R.

przeciwko Gminie(...)w M. i Powiatowi M.

o zadośćuczynienie i zobowiązanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 16 października 2012 r., sygn. akt I C 489/12

oddala apelację.

I ACa 818/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił powództwo powoda P. R., który domagał się zasądzenia od Powiatu M.

i Miasta M. zadośćuczynienia za doznaną krzywdę polegającą na oszukiwaniu go od lat pomnikami, tablicami pamiątkowymi i nazwami ulic, chwaleniu oszustwa i głupoty oraz negowaniu jego inicjatyw i odmowie realizacji projektu umieszczenia tablicy pamiątkowej.

Rozstrzygnięcie powyższe zapadło wobec ustalenia, że powód zwracał się do Starostwa Powiatowego w M. o wyrażenie zgody na wmurowanie tablicy pamiątkowej w budynku (...) w M.. Zarząd Powiatu M. nie wyraził na to zgody. W 2011 r. powód zwrócił się do Rady Powiatu M. z wnioskiem dotyczącym zmiany w zakresie tablic pamiątkowych i pomników. Z podobnymi wnioskami występował też do Rady Miasta M.. Przewodniczący Rady Miasta odmówił zadośćuczynieniu

jego prośby, wskazując, że żadna z zaproponowanych przez powoda zmian nazw ulic, pomników i tablic pamiątkowych nie uzyskała aprobaty, mimo szerokiej konsultacji.

W tym stanie faktycznym Sąd I instancji doszedł do przekonania, że powództwo jest bezzasadne, gdyż ochrona dóbr osobistych przysługuje jedynie przed działaniem bezprawnym, a powód takich bezprawnych działań nawet nie sprecyzował, a które powód zdaje się upatrywać w odmowie uwzględnienia jego wniosków o zmianę nazw ulic, pomników i tablic pamiątkowych. Nie zachodzą zatem warunki określone w art. 24 kc.

Sąd Okręgowy rozważał też kwestię odpowiedzialności pozwanych na zasadzie art. 417 kc i art. 417² kc, nie znajdując podstaw dla przypisania im deliktu.

Co do żądania umieszczenia tablicy pamiątkowej, Sąd I instancji doszedł do przekonania, że właściciel budynku, działając na zasadzie art. 140 kc, może odmówić takiemu żądaniu.

Apelację od tego wyroku wniósł powód P. R., zaskarżając go w całości i domagając się jego zmiany i uwzględnienia powództwa. Powoływał się na działanie w imieniu interesu publicznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, a zaskarżone orzeczenie należy uznać za prawidłowe.

Skarżący nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów stawianych wyrokowi Sądu instancji, zatem polemika z własną, subiektywną oceną postępowania tak Sądu orzekającego jak i pozwanych nie daje podstaw dla uznania, by rozstrzygnięcie było nietrafne, czy też naruszało prawo.

Podobnie jak we wskazywanej przez niego sprawie I C (...)Sądu Okręgowego w S. powód nie wskazał żadnej podstawy faktycznej ani prawnej uzasadniającej jego żądanie. Dodatkowo zaznaczyć należy, że kwestia prawidłowości i legalności odmowy umieszczenia tablicy pamiątkowej została w tej sprawie prawomocnie przesądzona. Zatem w niniejszym postępowaniu brak jest podstaw dla odmiennej oceny powyższego działania pozwanych, a co za tym idzie także wywodzona krzywda i cierpienie powoda z racji nie uwzględnienia jego stanowiska nie może odnieść pozytywnego rezultatu.

Sąd Apelacyjny podziela zatem wszelkie ustalenia i wnioski poczynione przez Sąd I instancji, które przyjmuje za własne.

Z tych też wszystkich względów i na zasadzie art. 385 kpc apelacja jako pozbawiona uzasadnionych podstaw prawnych podlegała oddaleniu.